

og så eventuelt forelægge en bekendtgørelse for et udvalg?

Det var det, det var min hovedidé og altså ikke at angribe det saglige indhold i selve forslaget, som er perfekt.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har lige fået stjålet min cykel. Det er en meget alvorlig sag, det kan jeg godt sige.

Det er klart, at vi selvfølgelig også synes, at det er udmærket, at der sker den her opdatering af de gamle regler for mærkning af cykelstel. Som det blev sagt, stammer lovgivningen fra 1948 og oven i købet fra den 1. april 1948. Det håber vi ikke vi skal lægge noget symbolsk i, men det er fint, at lovforslaget bliver vedtaget, som det er foreslået.

Når det er sagt, så vil jeg knytte et par bemærkninger dels til debatten og dels til emnet i øvrigt.

Den ene ting, jeg vil sige, er, at der i høringsvaret fra Dansk Cyklistforbund har været nogle forslag, som jeg synes at ministeren skal overveje nærmere, om stelnumrene, hvordan de skal laves osv. Jeg synes i hvert fald, de er relevante.

En anden ting, som jeg vil rejse i denne sammenhæng, og jeg er faktisk ikke klar over, om det hører under denne lovgivning og eventuelt var noget, vi kunne kigge på mellem første og anden behandling, er det problem, der eksisterer omkring genbrugscykler. Hvis en cykel bliver smidt ud af ejeren og så bliver fundet på en genbrugsstation, hvordan sikrer man sig rent praktisk imod, at den enten er meldt stjålet eller senere bliver meldt stjålet? Jeg ved ikke helt, hvordan de regler er, men det er også noget, vi vil prøve at få frem i udvalget, for hvis vi kunne få det problem ordnet – hvis det er et problem, og det har vi hørt det er – så kan vi lige så godt få det ordnet.

Og så i øvrigt vil jeg til sidst bare sige, at jeg forstår det på den måde, at vi ikke fremover, hver gang der sker en eller anden teknologisk ændring, skal have det op til debat i Folketinget. I bemærkningerne til forslaget hedder det, at forslaget indebærer, at der i takt med den teknologiske udvikling kan fastsættes tidssvarende administrative regler om mærkning af cykelstel, og det skulle vel forhindre, at vi behøver at tage det op, hver gang der kommer en ny opfindelse.

Sonja Albrink (CD):

Også dette lovforslag kan vi i CD give vores fulde støtte. Vi synes, det er et godt forslag, og vi håber, at alle problemer med denne opdatering hermed er ryddet af vejen.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil da også gerne på Dansk Folkepartis vegne give tilslutning til det her lovforslag – vi vil naturligvis støtte det – og så alene knytte en enkelt kommentar til det principielle spørgsmål, der er blevet rejst om bemyndigelser versus beslutninger her i Folketingssalen.

Nu er det jo en lov fra 1948, som det er blevet nævnt flere gange, og det kan jo godt være, at man dengang havde mindre behov for at give bemyndigelse til ministeren, al den stund der var færre lovregler. Så det kan være naturligt nok, at vi af den årsag selvfølgelig giver flere bemyndigelser til ministeren.

Men ud over det vil jeg gøre det principielle synspunkt gældende, at vi i Dansk Folkeparti da hellere vil have en ændring for meget til behandling her i Folketingssalen end en for lidt. Hvis det er et spørgsmål om at give for mange eller for få bemyndigelser til ministeren, så vil vi såmænd hellere give for få, end vi vil give for mange. Det markerer vi jo så også ved behandlingen af de lovforslag, hvor vi mener, der er for mange bemyndigelser til ministeren.

Så bare lige denne her principielle bemærkning om det spørgsmål og så selvfølgelig ellers fuld støtte til lovforslaget.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Endnu en gang tak til de retspolitiske ordførere for modtagelsen af dette lovforslag.

Jeg kan forstå, jeg har et skæbnefællesskab med hr. Søren Søndergaard. Min cykel er nemlig også blevet stjålet for ganske nylig, og dér fandt jeg ud af, hvilken betydning det har, at vi har indhugget stelnumre i gamle cykler, men også at det er nødvendigt at modernisere lovgivningen, al den stund der kommer nye materialer.

Her får vi med den store tilslutning fra forhåbentlig alle Folketingets partier en lov, der er fremtidssikret, sådan at nye teknologier ikke skal føre os frem til, at vi skal revidere denne lov, som rigtigt påpeget er fra 1948. Og som enhver her ved, kan en minister kun få ændret sin lovgivning ved lov, og det er det, der sker her. Vi får en ny lov, der er mere fleksibel og mere moderne, og som forhåbentlig imødekom-